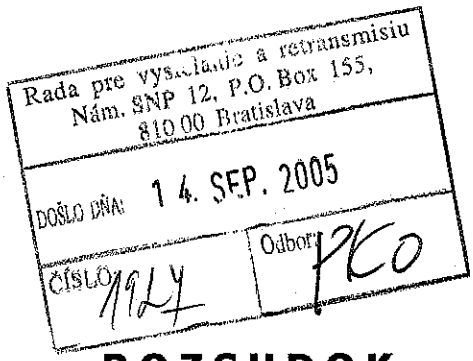
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

1 Sžn 43/2004

ROZSUDOK

V mene slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Anežky Kellovej a členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa : **OKEY RÁDIO , a.s.,** Seberíniho 1, Bratislava zast. JUDr. Ľubomírom Messingerom, Skuteckého 23, Banská Bystrica, proti odporcovi: **RADA PRE VYSIELANIE A RETRANSMISIU,** Nám. SNP č. 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. RP /187/2004 zo dňa 21.9.2004 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RP/187/2004 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odporca **je povinný** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 10 211 Sk na účet právneho zástupcu JUDr. Ľubomíra Messingera do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Odporca, rozhodnutím uvedeným vo výroku, navrhovateľovi uložil podľa § 64 ods.1 písm. d/ a § 67 ods.3 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z.z o vysielaní a retransmisii (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.), sankciu - pokutu vo výške 50 000 Sk, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zákona

č. 308/2000 Z.z. ktorého sa mal navrhovateľ dopustiť tým, že dňa 11.3.2004 o cca 18 hod. - 21. hod. odvysielal program Okey Chart, v ktorom boli použité vulgárne výrazy, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas žalobu. Domáhal sa ňou jeho zrušenia a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Uviedol, že program OKEY Chart je poslucháčska hitparáda OKEY Rádia s dlhoročnou tradíciou. Jedná sa o trojhodinový hudobný program, ktorého spestrením sú príspevky, zážitky a vtipy poslucháčov čítané moderátorom relácie.

Vyjadril presvedčenie , že vysielané vtipy nemohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, nakoľko zákon síce len demonštratívne, ale predsa v ustanovení § 20 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. vymedzuje aké druhy programov alebo iných zložiek programovej služby môžu ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, pričom uviedol, že sa jedná najmä o pornografiu alebo hrubé neodôvodnené násilie. Podľa navrhovateľa, odporca mu uložil pokutu nie za porušenie § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., pretože v danom programe z kvantitatívneho hľadiska nešlo o častú frekvenciu výskytu vtipov, ktorých obsah by indikoval rozpor s § 20 ods. 3 cit. zákona ale za to, aby v budúcnosti tento problém neskĺzol do väčších rozmerov v tom zmysle, že moderátori si dovolia prečítať aj odvážnejšie vtipy a použiť iné nevhodné slovné vyjadrenia.

Podľa navrhovateľa výška uloženej pokuty je neprimeraná charakteru a závažnosti prípadného porušenia príslušných ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu označil argumenty navrhovateľa za nespôsobilé spochybniť napadnuté rozhodnutie a trval na stanovisku, že v rozhodnutí uviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom pri rozhodovaní, v dostatočnej miere zistil skutkový stav, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. Podľa odporcu predmetná pokuta bola uložená navrhovateľovi

v súlade s dikciou zákona, keď prihliadol na rozsah a dosah vysielania (vychádzal z toho, že navrhovateľ vykazuje pokrytie osídlenia územia v SR 47,03 %).

Na základe uvedeného navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. h/ v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodov uvedených v žalobe a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že toto je potrebné zrušiť.

Z obsahu pripojeného spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 11.3.2004 odvysielal o cca 18.00 hod. - 21.00 hod. program Okey Chart, v ktorom boli požité výrazy, ktoré odporkyňa vzhľadom na obsah vtipov citovaných v odôvodnení napadnutého rozhodnutia označila za vulgárne, (jednalo sa o výrazy „kefovať a rituľa") a teda spôsobilé ohroziť fyzický, psychický a morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav.

Odporca s poukazom na odvysielaný čas prezentovaného programu a jeho dostupnosť maloletým konštatoval, že práve táto skutočnosť by mohla viesť k ohrozeniu morálneho vývinu maloletých. Súčasne priznal, že v danom programe z kvantitatívneho hľadiska nešlo o častú frekvenciu výskytu vtipov, ktorých obsah by indikoval rozpor s § 20 ods.3 zákona č. 308/2000 Z.z., ale s poukazom na možnú zrejmosť, že v prípade ak sa vysielanie takýchto vtipov bude vysielateľom v súčasnosti tolerovať, v budúcnosti tento problém môže podľa odporcu skĺznuť do väčších rozmerov v tom zmysle, že moderátori si dovolia prečítať aj odvážnejšie vtipy a použiť iné nevhodné slovné vyjadrenia.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č.308/2000 Z.z. Programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

a/ upozornenie na porušenie zákona,

b/ odvysielanie oznamu o porušení zákona,

c/pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,

d/ pokutu.

Podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 3 000 Sk do 600 000 Sk, ak vysiela programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 6 00 hod. do 22.00 hod. (§ 20 ods. 3).

V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon.

Z výroku napadnutého rozhodnutia odporcu vyplýva, že odporca sankcionoval navrhovateľa za konanie, ktoré vymedzila určením presného dňa, kedy ku konaniu malo dôjsť a časového rozpätia vzťahujúceho sa na odvysielaný čas programu Okey Chart, v ktorom mali byť použité vulgárne výrazy, s tým , že zo skutkovej vety, ktorá mala indikovať porušenie § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. nie je zrejmé o aké výrazy sa malo jednať a v rámci ktorej časti odvysielaného programu odzneli.

Splnenie zákonnej požiadavky pri deliktoch, predstavuje uvedenie právnych skutočností (konkrétneho, presne vymedzeného konania, ktoré je v rozpore s konkrétne použitou právnou normou, za ktoré konanie je zákonom stanovená). Teda má ísť o presné jednoznačne vymedzené konanie, ktoré je podratiteľné pod použité ustanovenie.

Tento nedostatok nebolo možné odstrániť ani následnou špecifikáciou konania navrhovateľa, tak ako to učinil odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Napokon súd má za to, že výrazy, ktoré odporca označila za vulgárne, spôsobilé ohroziť morálny vývin maloletých, takýmito nie sú (vulgárny znamená hrubý, ordinárny, drsný), a to ani pri úvahe akú požil odporca, keď poukázal na riziko, že maloletí prevezmú do svojho slovníka výrazy bez poznania ich pravého významu, pretože aj pri zaradení predmetných výrazov do slovníka maloletých s poznaním ich významu tu nedochádza k ohrozeniu ich morálneho vývinu, keďže sú to výrazy bežné.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé akými úvahami bol odporca vedený pri rozhodovaní o výške uloženého trestu.

Správe uváženie (resp. voľná úvaha) pri ustálení skutkového stavu spočíva v hodnotení dôkazov , pri ktorom správny orgán má právo, ale aj povinnosť prikloniť sa k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietnuť to všetko za použitia zásad logického myslenia. V tejto súvislosti sa javí ako dôvodná obrana navrhovateľa, ktorý spochybnil že odporca mu uložil pokutu za porušenie § 20 ods. 3 zákona č. 308/ 2000 Z.z., a to s poukazom na samotným odporcom vyslovený názor, že v danom prípade z kvantitatívneho hľadiska nešlo o častú frekvenciu výskytu vtipov, ktorých obsah by indikoval rozpor s ustanovením § 20 ods, 3 zákona č. 308/2000 Z.z., pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo ,že navrhovateľa sankcionoval aj v snahe predísť prípadnému konaniu (v obave pred možným porušením povinností navrhovateľa vo väčšej miere) v budúcnosti.

Takýto postup odporcu nemá oporu v zákone. Navrhovateľa bolo možné sankcionovať len za konanie, ktorého sa už dopustil, pričom pri úvahe o výške trestu mal odporca vychádzať zo zákonných kritérií upravených v § 64 ods.2 veta posledná zákona č. 308/2000 Z.z. z ustanovenia ktorého vyplýva, že pokutu určí rada podľa závažnosti veci, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania

a retransmisie a získané obohatenie, pričom je nevyhnutné , aby odporca zohľadnil všetky uvedené kritéria.

Za daného stavu súd považoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné primárne pre nedostatok dôvodov, resp. kontraverzné odôvodnenie vo výroku rozhodnutia.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je podľa § 250j ods. písm. d/ OSP právnym dôvodom k jeho zrušeniu. Toto platí aj za stavu, že by prípadne súd dospel (po skutkovej a právnej analýze veci) k záveru, že preskúmavané rozhodnutie je vecne správne. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je totiž suplovať činnosť orgánov verejnej správy, preberať ich kompetenciu, ale preskúmavať zákonnosť rozhodnutí a pri jej absencii náležitostí uplatniť predpokladaný právny následok, jeho zrušenie.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal súd z § 250 k ods. 1 OSP a úspešnému navrhovateľovi súd priznal trovy konania za tri úkony právnej služby, pričom za základ tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby považoval hodnotu veci (sporu vo výške 50 000 Sk). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určenej podľa hodnoty veci alebo práva je podľa § 13 ods. 1 vyhl. č. 163/2002 účinnej do 1.1.2005 z hodnoty od 20 000 Sk do 200 000 Sk 1 250 Sk + 3% prevyšujúcej 20 000 Sk, t.j. v danom prípade 2 150 Sk za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava, vyhotovenie odvolania) a za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 účinnej od 1.1. 2005, a to za účasť na pojednávaní dňa 26.7.2005 vo výške 2 150 Sk, t.j. 3x2150 Sk = 6 450 + 19%= 7 675,50 Sk + 3x150 Sk (paušálna náhrada výdavkov), t.j. 450 Sk + 19% = 535,50 Sk.

Súd priznal navrhovateľovi 7 675,50 Sk za tri úkony právnej služby (vrátane 19% DPH) 535,50 Sk paušálnu náhradu (vrátane 19% DPH) a titulom náhrady

súdneho poplatku 2 000 Sk, spolu 10 211 Sk, sumu ktorú je žalovaný povinný zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 OSP na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný (250ja ods. 2 OSP).

V Bratislave dňa 26. júla 2005

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 10 - BRATISLAVA

JUDr. Anežka Kellová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :